Az Európai Unió
Hivatalos Lapja

HU
L sorozat

2024/2225

2024.10.10.

AZ EURÓPAI PARLAMENT (EU) 2024/2225 ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2024. április 23.)

az Európai Unió 2022. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel, II. szakasz – Európai Tanács és Tanács

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

— tekintettel az Európai Unió 2022. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozatára, II. szakasz – Európai Tanács és Tanács,

— tekintettel eljárási szabályzata 100. cikkére és V. mellékletére,

— tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság levelére,

— tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0071/2024),

A. mivel a mentesítésért felelős hatóság a mentesítési eljárás keretében hangsúlyozni kívánja, hogy különösen fontos az uniós intézmények demokratikus legitimitásának további erősítése az átláthatóság és az elszámoltathatóság javítása, a teljesítményalapú költségvetés-tervezés koncepciójának végrehajtása és az emberi erőforrások megfelelő irányítása révén;

B. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 319. cikke értelmében egyedül az Európai Parlament feladata az Unió általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó felelősség alóli mentesítés megadása, és mivel az Európai Tanács és a Tanács költségvetése az Unió költségvetésének egyik szakasza;

C. mivel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 15. cikkének (1) bekezdése értelmében az Európai Tanács nem lát el jogalkotási feladatokat;

D. mivel az EUMSZ 317. cikkének értelmében a Bizottság saját felelősségére, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával hajtja végre az uniós költségvetést, és mivel a jelenlegi keretek között a Bizottságnak át kell ruháznia a többi uniós intézményre a költségvetés rájuk vonatkozó szakaszának végrehajtásához szükséges hatásköröket;

E. mivel az EUMSZ 235. cikkének (4) bekezdése és 240. cikkének (2) bekezdése értelmében az Európai Tanácsot és a Tanácsot (a továbbiakban: a Tanács) a Tanács Főtitkársága segíti, és mivel a Tanács főtitkára teljes mértékben felelős az uniós költségvetés II. szakaszában szereplő előirányzatokkal való hatékony és eredményes gazdálkodásért;

F. mivel a Parlament közel húsz év alatt megszilárdította a jól bevált és tiszteletben tartott gyakorlatot, miszerint valamennyi uniós intézménynek, szervnek, hivatalnak és ügynökségnek mentesítést ad, és mivel a Bizottság támogatja, hogy folytatni kell azt a gyakorlatot, hogy minden uniós intézmény, szerv és hivatal számára mentesítést adnak igazgatási kiadásaik tekintetében;

G. mivel a költségvetési rendelet 59. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottság átruházza a többi uniós intézményre a költségvetés rájuk vonatkozó szakaszának végrehajtásához szükséges hatásköröket;

H. mivel 2009 óta a Tanács mentesítési eljárásban való együttműködésének hiánya arra kényszerítette a Parlamentet, hogy megtagadja a mentesítés megadását a Tanács főtitkára számára;

I. mivel az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak mint uniós intézményeknek és mint az Unió általános költségvetése címzettjeinek átláthatónak és demokratikusan elszámoltathatónak kell lenniük az uniós polgárok felé, és alá kell vetniük magukat a közpénzek elköltése feletti demokratikus ellenőrzésnek;

J. mivel az európai ombudsman (a továbbiakban: az ombudsman) ajánlása a Tanács jogalkotási folyamatának átláthatóságára vonatkozó OI/2/2017/TE sz. stratégiai vizsgálatban jelezte, hogy a Tanácsnak a jogalkotási folyamat átláthatóságával kapcsolatos gyakorlata hivatali visszásságnak minősül, és azzal foglalkozni kell annak érdekében, hogy a polgárok követhessék az uniós jogalkotási folyamatot;

K. mivel az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata megerősíti az adófizetők és a közvélemény jogát arra, hogy tájékoztatást kapjanak az állami bevételek felhasználásáról, és hogy a Törvényszék az uniós jogalkotási folyamat átláthatóságáról szóló T-163/21. sz. De Capitani kontra Tanács ügyben 2023. január 25-én hozott ítéletében [1] megállapította, hogy a Tanács által a munkacsoportjaiban kidolgozott dokumentumok nem technikai jellegűnek, hanem jogalkotási jellegűnek tekintendők, ezért a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek tárgyát képezik;

1. megjegyzi, hogy a Tanács költségvetése a többéves pénzügyi keret „Európai közigazgatás" elnevezésű 7. fejezetébe tartozik, amely 2022-ben 11,6 milliárd EUR-t tett ki (ami az összes uniós kiadás 5,9 %-ának felel meg); megjegyzi, hogy a Tanács mintegy 0,6 milliárd EUR-ós költségvetése az Unió teljes igazgatási kiadásának mintegy 5,3 %-át teszi ki;

2. megjegyzi, hogy a Számvevőszék a 2022-es pénzügyi évre vonatkozó éves jelentésében 60 ügyletből álló mintát vizsgált, ugyanannyit, mint amennyit 2021-ben vizsgáltak; megjegyzi továbbá, hogy a Számvevőszék szerint az igazgatási kiadások magukban foglalják a humánerőforrás-kiadásokat, beleértve a nyugdíjkiadásokat is, amelyek 2022-ben az összes igazgatási kiadás mintegy 70 %-át tették ki, valamint az épületekre, berendezésekre, energiára, kommunikációra és informatikára fordított kiadásokat, és hogy az évek során végzett munkája azt mutatja, hogy ezek a kiadások összességében alacsony kockázatúak;

3. megállapítja, hogy a 60 ügyletből 14 (23 %) esetében merült fel hiba, de a számszerűsített öt hiba alapján a Számvevőszék által becsült hibaszint nem éri el a lényegességi küszöböt;

4. elégedetten veszi tudomásul, hogy a Számvevőszék a 2022. évi pénzügyi évre vonatkozó éves jelentésében is megjegyzi, hogy nem tárt fel konkrét problémákat a Tanáccsal kapcsolatban;

A mentesítési eljárás aktuális helyzete

5. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 2009 óta és a 2021-es pénzügyi évre vonatkozóan is a Parlamentnek meg kellett tagadnia a mentesítést a Tanács számára, mivel a Tanács továbbra sem hajlandó együttműködni a Parlamenttel a mentesítési eljárás tekintetében, megakadályozva, hogy a Parlament megalapozott döntést hozzon a Tanács költségvetése végrehajtásának súlyos és alapos ellenőrzése alapján;

6. megjegyzi, hogy a Parlament illetékes szolgálatai a mentesítési eljárás előadójának nevében 2023. szeptember 28-án kérdőívet továbbítottak a Tanács Főtitkárságának, amely 74, a Parlament által feltett fontos kérdést tartalmazott annak érdekében, hogy lehetővé váljon a tanácsi költségvetés végrehajtásának és a Tanács irányításának alapos ellenőrzése; megjegyzi továbbá, hogy hasonló kérdőíveket küldtek az összes többi intézménynek, amelyek mindegyike alapos választ adott a Parlamentnek valamennyi kérdésre;

7. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 2023. október 12-én a Tanács Főtitkársága ismét arról tájékoztatta a Parlamentet, hogy nem fog válaszolni a Parlament kérdőívére, és hogy a Tanács nem fog részt venni a mentesítési eljárás részeként 2023. október 25-én tartott meghallgatáson, amelyen az összes többi meghívott intézmény részt vett;

8. hangsúlyozza a Parlament azon előjogát, hogy az EUMSZ 319. cikke, valamint a költségvetési rendelet és a Parlament eljárási szabályzata vonatkozó rendelkezései szerint, a jelenlegi értelmezéssel és gyakorlattal összhangban gyakorolhassa mentesítési jogkörét, azaz az átláthatóság fenntartása és az uniós adófizetőkkel szembeni demokratikus elszámoltathatóság biztosítása érdekében mentesítést adjon;

9. hangsúlyozza, hogy a költségvetési rendelet 59. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a Bizottság a többi uniós intézményre ruházza a költségvetés rájuk vonatkozó szakaszainak végrehajtásához szükséges hatásköröket, és ezért érthetetlennek tartja, hogy a Tanács helyénvalónak tartja a Bizottság mentesítését a Tanács költségvetésének végrehajtására vonatkozóan;

10. hangsúlyozza a Parlament által közel húsz éve követett, jól bevált és tiszteletben tartott gyakorlatot, miszerint valamennyi uniós intézménynek, szervnek és hivatalnak mentesítést ad; emlékeztet arra, hogy a Bizottság kijelentette, hogy nem képes felügyelni a többi uniós intézmény költségvetésének végrehajtását; hangsúlyozza a Bizottság azon ismételt álláspontját, hogy továbbra is folytatni kell a Parlament szintjén az egyes uniós intézmények igazgatási kiadásai tekintetében a mentesítés megadásának gyakorlatát;

[1] A Törvényszék 2023. január 25-i ítélete, De Capitani kontra Tanács, T-163/21, ECLI:EU:T:2023:15.

11. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi helyzet lehetővé teszi a Parlament számára, hogy csak a Számvevőszék és az ombudsman jelentéseit, valamint a Tanács honlapján nyilvánosan hozzáférhető információkat ellenőrizze, mivel a Tanács továbbra sem működik együtt a Parlamenttel, ami lehetetlenné teszi a Parlament számára, hogy megfelelően ellássa feladatait, és megalapozott döntést hozzon a mentesítés megadásáról;

12. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács több mint egy évtizede nem mutat politikai hajlandóságot arra, hogy együttműködjön a Parlamenttel az éves mentesítési eljárás keretében; hangsúlyozza, hogy ez a hozzáállás tartós negatív hatást gyakorolt mindkét intézményre, hiteltelenné tette az uniós költségvetési gazdálkodást és a költségvetés demokratikus ellenőrzését, valamint megingatta a polgároknak az Unióba mint átlátható szervezetbe vetett bizalmát;

13. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata támogatja az adófizetők és a közvélemény jogát arra, hogy tájékoztatást kapjanak az állami bevételek felhasználásáról; ezért kéri a Parlament előjogának és a demokratikus elszámoltathatóság elve tekintetében játszott szerepének teljes mértékű tiszteletben tartását; felhívja a Tanácsot, hogy megfelelően kövesse nyomon a Parlament által a mentesítési eljárás keretében elfogadott ajánlásokat;

14. felhívja a Tanácsot, hogy a lehető leghamarabb folytassa a tárgyalásokat a Parlamenttel a legmagasabb szinten, bevonva a főtitkárokat és a két intézmény elnökét a patthelyzet megszüntetése és a megoldás megtalálása érdekében, tiszteletben tartva ugyanakkor a Parlament és a Tanács szerepét a mentesítési eljárásban, valamint biztosítva a költségvetés végrehajtásának átláthatóságát és megfelelő demokratikus ellenőrzését;

15. hangsúlyozza, hogy bár a jelenlegi helyzetet javítani kell az intézmények közötti, a Szerződések keretein belüli jobb együttműködés révén, a Szerződések felülvizsgálata egyértelműbbé és átláthatóbbá tehetné a mentesítési eljárást abban a tekintetben, hogy a Parlament számára kifejezett hatáskört biztosítanak arra, hogy külön-külön adjon mentesítést valamennyi uniós intézménynek, szervnek és hivatalnak; hangsúlyozza azonban, hogy egy ilyen felülvizsgálatig a jelenlegi helyzetet a Szerződések jelenlegi keretén belüli jobb intézményközi együttműködés révén javítani kell, és sürgeti a Tanácsot, hogy aktívan működjön együtt a Parlamenttel a jelenlegi helyzet kezelése érdekében;

16. megjegyzi, hogy annak ellenére, hogy a Tanács nem hajlandó együttműködni a mentesítési eljárás során, a Parlament ebben az állásfoglalásban mindazonáltal rámutat néhány politikai prioritásra, és észrevételeket tesz a Tanács költségvetési és pénzgazdálkodásával, valamint egyéb, a mentesítési eljárás szempontjából releváns aspektussal kapcsolatban;

17. emlékeztet arra, hogy mivel Oroszország 2022. február 24. óta jogellenes, provokáció nélkül indított és indokolatlan, teljes körű agresszív háborút folytat Ukrajna ellen, az Unió és tagállamai támogatást ajánlottak fel Ukrajnának és népének; emlékeztet a lőszerekre vonatkozó kezdeményezésre, amelynek eredetileg az volt a célja, hogy 2024 márciusáig egy millió darab 155 mm-es lövedéket biztosítson Ukrajnának, de addig az időpontig ennek a mennyiségnek csak körülbelül a felét szállította le; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy haladéktalanul gyorsítsák fel a lőszerek gyártását, beszerzését és Ukrajnába történő szállítását; rámutat, hogy az ukrán kormány arra kérte európai szövetségeseit, hogy a tagállamokban rendelkezésre álló mintegy 30 Patriot rakétavédelmi rendszerből 7-et szállítsanak Ukrajnának, hogy a polgári infrastruktúra orosz agresszióval szembeni megfelelőbb védelme érdekében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy eddig csak egy tagállam tett ígéretet egy további rendszer biztosítására, és sürgeti az Európai Tanácsot, hogy gyorsítsa fel a döntéshozatali folyamatot, és különítsen el forrásokat Ukrajna szükséges légvédelmi képességeinek biztosítására; hangsúlyozza, hogy a Parlament nem adja meg a mentesítést a Tanács számára a Parlament ajánlásai végrehajtásának elmulasztása miatt, valamint mindaddig, amíg az Ukrajnának nyújtott szükséges támogatás nem kerül megfelelően a költségvetésbe; megerősíti szolidaritását Ukrajnával, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az európai vezetők határozottan lépjenek fel ukrán partnereink sürgős biztonsági szükségleteinek kezelése érdekében;

Politikai prioritások

18. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács számos uniós intézmény, szerv, hivatal és ügynökség esetében olyan módon gyakorolja a jelölési és kinevezési eljárásokkal kapcsolatos előjogát, hogy nem veszi figyelembe az érdekelt felek véleményét, vagy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) ajánlásait;

19. hangsúlyozza, hogy a Tanács hagyománya, hogy a legtöbb pozíció esetében nem kérdőjelezi meg az egyes tagállamok kinevezését, azt jelenti, hogy a jelöltek szakmai képesítését nem ellenőrzik alaposan; kitart ezért amellett, hogy felül kell vizsgálni a Tanácsnak ezt az előjogát az érintett intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek részvételének biztosítása és megerősítése, valamint a kinevezett személyek legitimitásának fokozása céljából; javasolja, hogy az egyik lehetőség annak biztosítására, hogy a jelöltek rendelkezzenek a szükséges képesítéssel, az lenne, ha független szakértői testületeket hoznának létre, amelyek ilyen ellenőrzéseket végeznek;

20. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 286. cikkének (2) bekezdése értelmében a Tanács a Parlamenttel folytatott konzultációt követően nevezi ki a Számvevőszék tagjait; sajnálja, hogy a Tanács ismételten elmulasztotta figyelembe venni a Számvevőszék tagjainak kinevezésével kapcsolatban a Parlament – konzultatív szerepe keretében tett – ajánlásait;

21. rámutat a nemek közötti súlyos egyensúlyhiányra a Számvevőszéken belül, ahol 2022 végén mindössze 9 női tag volt, szemben a 17 férfi taggal; megjegyzi, hogy a jelenlegi kinevezési eljárás miatt nehézségekbe ütközik a nemek közötti egyensúly elérése a Számvevőszéken belül; ismételten felhívja a Tanácsot, hogy vizsgálja felül a kinevezési eljárást azzal a céllal, hogy ezt a problémát konkrét intézkedésekkel kezelje, például kötelezővé téve a tagállamok számára legalább két különböző nemű jelölt jelölését minden egyes megüresedett helyre;

22. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács eddig figyelmen kívül hagyta a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsi formáció szükségességéről szóló, 2020. december 17-i parlamenti állásfoglalást ([2]), és kitart amellett, hogy egy külön erre a célra létrehozott intézményi fórum biztosítaná a nemek közötti egyenlőség fokozottabb beépítését az uniós szakpolitikákba és stratégiákba, valamint a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos fő ügyek alapvető koordinációját és előrehaladását;

23. sajnálja, hogy a Tanácsban a döntéshozatali folyamat még mindig messze nem teljesen átlátható, ami hatással van a polgárok Unióba mint átlátható szervezetbe vetett bizalmára, és ezáltal veszélyezteti az Unió egészének hírnevét; emlékeztet az ombudsmannak a Tanács jogalkotási folyamatának átláthatóságára vonatkozó OI/2/2017/TE sz. stratégiai vizsgálatban megfogalmazott ajánlásaira, és támogatja azokat; sürgeti a Tanácsot, hogy haladéktalanul tegyen meg minden szükséges intézkedést az ombudsman ajánlásainak és az Európai Unió Bírósága vonatkozó ítéleteinek végrehajtása érdekében; emlékeztet arra, hogy a Törvényszék a T-163/21. sz. De Capitani kontra Tanács ügyben hozott ítéletében hangsúlyozta, hogy a jogalkotási dokumentumokhoz való hozzáférés biztosítása érdekében egyértelműbb jogalkotási átláthatóságra lenne szükség a Tanács részéről, ami megfelel a társjogalkotók nyilvános ellenőrzésére és elszámoltathatóságára vonatkozó tanácsi kötelezettségnek, amely a demokratikus legitimitás alapját képezi;

24. mélységes aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a jogalkotási dossziék tekintetében egyre nő az Európai Tanács szerepe, annak ellenére, hogy ez az intézmény sem jogalkotási, sem végrehajtási funkcióval nem rendelkezik, és nem ugyanazokat az átláthatósági normákat alkalmazza, mint a Tanács, ami azt jelenti, hogy nem vonják felelősségre;

25. megjegyzi, hogy a Tanácsban bizonyos politikai területeken az egyhangú szavazási eljárás alkalmazása negatívan befolyásolhatja az Unió döntéshozatali folyamatát, és ezért a Tanács hajlamos arra, hogy zsarolja a tagállamokat, különösen azokat, amelyek nem tartják tiszteletben a jogállamiságot; felhívja a Tanácsot, hogy a Szerződésekben meghatározott esetekben alkalmazza a minősített többségi szavazási eljárást; megjegyzi, hogy a Tanácsban a minősített többségi szavazási eljárásra való áttérés lehet az egyik út a hatékonyabb politikai döntéshozatal felé;

26. sajnálja, hogy a tagállamok állandó képviselőinek részvétele a kötelező átláthatósági nyilvántartásban, amelyet az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a kötelező átláthatósági nyilvántartásról szóló, 2021. május 20-i intézményközi megállapodás ([3]) hozott létre, teljes mértékben önkéntes, és kitart amellett, hogy valamennyi állandó képviseletnek aktívan részt kellene vennie a kötelező átláthatósági nyilvántartásban a saját tagállama tanácsi elnöksége előtt, annak során és azt követően; úgy véli, hogy meg kell erősíteni és harmonizálni kell az összeférhetetlenségre, a forgóajtó-jelenségre és a lobbizás átláthatóságára vonatkozó etikai szabályokat, továbbá hogy nem helyénvaló, hogy azok a tagállami képviselők, akik a tulajdonukban lévő vállalkozásokon keresztül közvetlenül részesülnek uniós támogatásokban, részt vegyenek az e támogatásokkal kapcsolatos politikai vagy költségvetési vitákban és szavazásokon;

27. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács a jelenlegi korlátokon túl nem használja ki teljes mértékben a kötelező átláthatósági nyilvántartást, elutasítva minden javításra irányuló ajánlást; ismételten felhívja a Tanácsot, hogy utasítsa el a nyilvántartásba nem vett lobbistákkal való találkozókat;

28. a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága által 2023. június 27-én tartott munkaértekezlet következtetéseivel összhangban felhívja a Tanács soros elnökségeit, hogy ne vegyék igénybe a vállalati szponzorálást a kiadásaik fedezéséhez való hozzájárulás céljából; megérti, hogy a nemzeti költségvetésekből származó pénzügyi források jelentősen eltérnek a tagállamok között, és hogy minden tagállamnak – méretétől és rendelkezésre álló költségvetésétől függetlenül – egyenlő esélyekkel kell rendelkeznie egy sikeres tanácsi elnökség megszervezéséhez, de úgy véli, hogy a vállalati szponzoráció elfogadása árt a jó hírnévnek, mivel az összeférhetetlenség kockázatát hordozza magában; megismétli a Tanácshoz intézett azon felhívását, hogy a Tanács munkájának hatékonyságára és eredményességére vonatkozó megfelelő és egységes normák biztosítása érdekében biztosítsanak költségvetést a tanácsi elnökségek számára; e tekintetben csalódottságának ad hangot a Tanács által a vállalati szponzorálásról kiadott, nem kötelező erejű iránymutatások miatt;

([2]) HL C 445., 2021.10.29., 150. o.
([3]) HL L 207., 2021.6.11., 1. o.

29. sajnálja, hogy a Parlament többszöri kérése ellenére sem hozták összhangba az Európai Tanács elnökének magatartási kódexét a Parlament és a Bizottság magatartási kódexével, különösen az elnök távozását követően jóváhagyandó tevékenységek tekintetében;

30. megismétli, hogy az (EU) 2023/2061 tanácsi határozat ([4]) nem érinti a Parlament és a Tanács előjogait az éves költségvetési eljárás során, és e határozat (5) preambulumbekezdése olyan kérdésekre vonatkozik, amelyek nem tartoznak az Európai Tanácsnak az EUSZ 15. cikkének (1) bekezdése szerinti hatáskörei és a Parlament összetételének az EUSZ 14. cikkének (2) bekezdése szerinti megállapítására vonatkozó jogalap hatálya alá; kitart amellett, hogy az EUMSZ 314. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kizárólag a Parlament és a Tanács dönthet az uniós költségvetés tartalmáról;

Költségvetési és pénzgazdálkodás

31. megjegyzi, hogy a Tanács költségvetése 2022-ben 611 473 556 EUR volt, ami 2021-hez képest 2,9 %-os növekedést jelent, ami jelentősen magasabb, mint a 2020 és 2021 közötti növekedés, amely 0,6 %-os volt;

32. ismételten sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Tanács és a Tanács költségvetését nem osztották fel két egyértelműen elkülönített költségvetésre, amint azt a Parlament korábbi mentesítési állásfoglalásaiban javasolta az átláthatóság és az elszámoltathatóság javítása érdekében, nem utolsósorban az Európai Tanácsot illetően, mivel jelenleg lehetetlen megbízható tájékoztatást kapni az intézmény költségeiről;

33. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Tanács Főtitkársága jelentést tesz közzé az éves beszámolóról egy sor éves tevékenységi jelentést tesz közzé a Főtitkárság különböző egységeiről, de nehéz tömör és könnyen hozzáférhető áttekintést kapni a Tanács Főtitkárságának valamennyi tevékenységéről, mivel nem létezik egyetlen olyan jelentés, amely összefoglalja és koherens áttekintést nyújt a Tanács tevékenységeiről;

34. megelégedéssel nyugtázza, hogy a Tanács számvitelért felelős tisztviselője igazolni tudja, hogy a Tanács 2022. évi éves beszámolója a költségvetési rendelet XIII. címével és a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője által elfogadott számviteli szabályokkal összhangban készült, ahogyan azt valamennyi intézmény, uniós szerv, hivatal és ügynökség előírja, és hogy a számvitelért felelős tisztviselő kellő mértékben megbizonyosodott arról, hogy a 2022. évi beszámoló minden lényeges szempontból híven és minden lényeges szempontból hűen tükrözi a Tanács pénzügyi helyzetét, műveleteinek eredményét és pénzforgalmát;

35. megjegyzi, hogy a Tanács 2022-ben 64 költségvetési átcsoportosítást hajtott végre, amelyek mindegyike a költségvetési rendelet 29. cikke alapján történt, és ami jelentős növekedés a 2021-ben végrehajtott 43 költségvetési átcsoportosításhoz képest; megjegyzi továbbá, hogy az átcsoportosítások közül hat a költségvetési hatóság tájékoztatását jelentette, és hogy ezen átcsoportosítások fő oka a megnövekedett víz-, gáz-, villamosenergia- és fűtési költségek, valamint a béremelés volt;

36. megjegyzi, hogy az átcsoportosítások a Tanács Főtitkárságának kiküldetési költségeinek 300 000 EUR-val, azaz 9 %-kal történő csökkentését, valamint az Európai Tanácshoz kapcsolódó személyzet kiküldetési költségeinek hasonló, 300 000 EUR-val, azaz 20 %-kal történő növelését jelentették; kéri a Tanácsot, hogy biztosítsa az Európai Tanács elnökének utazásaival kapcsolatos teljes átláthatóságot, beleértve a közlekedési eszközöket, a választott eszközök indokolását és a kísérő személyzetet is;

37. bírálja az Európai Tanács elnöke utazási költségvetésének évek óta tartó jelentős növekedését, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy sajtóbeszámolók szerint az Európai Tanács elnöke a hivatali idejének kezdete, 2019 és 2022 decembere között végrehajtott 112 kiküldetésből csak 18 során vett igénybe menetrendszerinti repülőgépeket; hangsúlyozza, hogy a menetrendszerinti repülőgépeknek az Európai Tanács elnöke számára is a szokásos megoldásnak kell lenniük, amennyiben ez az alternatíva rendelkezésre áll, és összhangban van az érintett ülések napirendjével és helyszínével, és hangsúlyozza, hogy az uniós intézmények vezetőinek jó példaként kell szolgálniuk a nyilvánosság számára, nem utolsósorban az éghajlati fenntarthatósági politikák biztosítása tekintetében;

([4]) Az Európai Tanács (EU) 2023/2061 határozata (2023. szeptember 22.) az Európai Parlament összetételének megállapításáról (HL L 238., 2023.9.27., 114. o.).

Belső irányítás, teljesítmény és belső kontroll

38. megjegyzi, hogy 2022-ben fokozatosan megszüntették a Covid19-világjárvánnyal kapcsolatos rendkívüli intézkedéseket, és hogy az ülésekkel kapcsolatos tevékenységek visszatértek a normális szintre; e tekintetben megjegyzi, hogy a videokonferenciák száma 2021-től, amikor az ülések 35 %-a videokonferencia és 65 %-a személyes részvétellel tartott ülés volt, 2022-re, amikor az ülések 15 %-a videokonferencia és 85 %-a személyes részvétellel tartott ülés volt, csökkent a személyes részvétellel tartott ülések javára;

39. megjegyzi, hogy 2022-ben a hivatalos ülések teljes száma 4 415 volt, ami 2,9 %-os növekedést jelent a 2021. évi 4 291-hez képest, ami magában foglalja a személyes részvétellel tartott ülések számának jelentős, több mint 150 %-os növekedését is;

40. megjegyzi, hogy 2022-ben a Tanács Főtitkársága 44 új közbeszerzési eljárást indított, és hogy 42 szerződést írtak alá összesen 123 863 392 EUR értékben, ami jelentős csökkenést jelent 2021-hez képest, amikor 62 új közbeszerzési eljárást indítottak és 102 szerződést írtak alá összesen 416 013 813 EUR értékben;

41. üdvözli, hogy a Tanács Főtitkársága összefoglalót készített a Főtitkárságon 2022-ben elvégzett belső ellenőrzések számáról és típusáról, valamint a költségvetési rendelet 118. cikkének (8) bekezdésével összhangban összefoglalta az ajánlásokat és az ajánlások nyomán hozott intézkedéseket; megjegyzi, hogy a belső ellenőr hároméves munkaprogramot dolgozott ki a 2022–2024-es időszakra, amely éves munkaprogramokra oszlik; megjegyzi továbbá, hogy 2022-ben hét belső ellenőrzésre került sor; aggodalommal állapítja meg, hogy 2022 végén a 2019–2021-es munkaprogram ajánlásainak csupán 72 %-át hajtották végre, és 27 % még mindig lezáratlan;

42. üdvözli, hogy a belső ellenőrzéseket számos területen elvégezték; üdvözli továbbá, hogy a hét ellenőrzés közül hatra vonatkozó valamennyi ajánlást elfogadták; sajnálattal veszi tudomásul, hogy a kriptovaluták kezelésére vonatkozó ellenőrzés eredményeit nem közölték, mivel az ellenőrzési jelentést minősítették; hangsúlyozza, hogy a Parlament rendelkezik a minősített információk kezelésére szolgáló rendszerekkel, és a kriptovaluták kezelésével kapcsolatos ellenőrzés eredményeit e rendszerek segítségével lehetett volna közölni;

Emberi erőforrások, egyenlőség és a személyzet jólléte

43. megjegyzi, hogy mivel a Tanács nem működött együtt a Parlamenttel, az e szakaszban szereplő észrevételek elsősorban a Tanács honlapján közzétett összesített információkon alapulnak, amelyek csak korlátozott részletességgel szolgálnak;

44. megjegyzi, hogy a Tanács a 2022. évi költségvetésében 3 029 álláshelyet kapott, ami megegyezik a 2021. évi költségvetéssel, de a kategóriák közötti megoszlás megváltozott: az adminisztrátori (AD) álláshelyek száma 1 493-ról 1 519-re nőtt, az asszisztensi (AST) álláshelyek száma 1 320-ról 1 284-re csökkent, a titkári (SC) álláshelyek száma pedig 180-ról 190-re nőtt; kéri a Tanácsot, hogy nyújtson részletesebb tájékoztatást a kiégés megelőzéséről a személyzet számára, különösen mivel az asszisztensek száma csökken;

45. megállapítja, hogy a 2022. évi pénzügyi tevékenységi jelentése szerint a Tanács Főtitkársága 2022. december 31-én 2 924 betöltött álláshellyel rendelkezett; megjegyzi továbbá, hogy a Tanács honlapja szerint a Tanács Főtitkárságának 2023. január 1-jén 3 108 alkalmazottja volt (tisztviselők, ideiglenes és szerződéses alkalmazottak, valamint kirendelt nemzeti szakértők); felhívja a Tanácsot, hogy nyílt forrásaiban ne tegyen közzé ellentmondásos információkat;

46. megjegyzi, hogy a 3 108 alkalmazottból 1 783 (57 %) nő és 1 325 (43 %) férfi volt; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a „felső vezetés” kategóriában 51-ből csak 18 nő volt, ami 35 %-nak felel meg; sajnálja továbbá, hogy ez a nők felső vezetésen belüli arányának csökkenését jelenti a 2021. évi 38 %-ról;

47. megjegyzi, hogy a „középvezetés” kategóriában 83-ból 37, azaz 45 % nő volt, ami a tavalyi 44 %-hoz képest kismértékű növekedést jelent; végül megjegyzi, hogy az AD besorolású tisztviselők közül 1 462-ből 814, azaz 56 % volt nő, ami szintén kismértékű növekedést jelent a 2021-es 55 %-hoz képest, és megjegyzi, hogy az AST-k és SC-k közül 1 411-ből 882, azaz 63 % volt nő, ami megegyezik a 2021-es értékkel;

48. sajnálatát fejezi ki a nemek közötti egyensúly hiánya miatt a Tanács Főtitkárságán belüli felső vezetői pozíciókban; felhívja a Tanácsot, hogy tegyen azonnali és konkrét intézkedéseket a nemek közötti egyensúly elérése érdekében a hierarchia minden szintjén;

49. megjegyzi, hogy mind a 27 tagállam képviselteti magát a személyzetben, de súlyos földrajzi egyensúlytalanságok tapasztalhatók: 527 belga alkalmazott, ami 17 %-nak felel meg, míg csupán 0,2 %-a ciprusi és 0,3 %-a luxemburgi; hangsúlyozza a személyzet tagjai közötti igazságos földrajzi egyensúly minden szinten való meglétének fontosságát, különösen a közép- és felső vezetői szinteken, ugyanakkor teljesítse a személyzeti szabályzatban a jelöltek kompetenciáira és érdemeire vonatkozó követelményeket;

50. sajnálja, hogy nem áll rendelkezésre információ a Tanács nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervének végrehajtásáról, valamint a Tanács által alkalmazott, fogyatékossággal élő személyek esélyegyenlőségének biztosítása érdekében hozott intézkedésekről; felhívja a Tanácsot, hogy adjon tájékoztatást a Parlament számára a személyzet tagjai körében a nemek közötti egyensúlyról, a földrajzi eloszlásról és a fogyatékosságokról, valamint a kapcsolódó belső politikákról;

51. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy mivel a Tanács nem válaszolt a Parlament kérdőívére, a Parlamentnek nincs információja arról, hogy 2022-ben hány gyakornok volt a Tanácsnál, és hogy a gyakornoki idő alatt kaptak-e fizetést vagy sem; emlékeztet a Parlament valamennyi intézményhez intézett azon kérésére, hogy minden gyakornok kapjon fizetést, kivéve, ha már más forrásból kapnak fizetést;

Etikai keret és átláthatóság

52. megismétli, hogy az etikus magatartás hozzájárul a hatékony és eredményes pénzgazdálkodáshoz és növeli a közvélemény bizalmát, és hogy amint azt a Számvevőszék a 13/2019. sz. különjelentésében is hangsúlyozta, van még javítanivaló az uniós intézmények etikai keretét illetően, ami kulcsfontosságú, mivel a személyzet és a tagok etikátlan magatartása nagyfokú közérdeklődést vált ki és csökkenti az Unióba vetett bizalmat;

53. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Parlamentnek nincs lehetősége arra, hogy kérdéseket tegyen fel a Tanácson belül érvényben lévő etikai kerettel kapcsolatban, mivel a Tanács nem válaszol a Parlament kérdéseire, és ezért nem kap tájékoztatást a Tanács személyzetének valamennyi tagjára alkalmazandó magatartási kódexről;

54. emlékeztet a Számvevőszék által a 13/2019. sz. különjelentésében a Tanács etikai keretének javítása érdekében kiadott ajánlásra; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Számvevőszék szerint nincs olyan közös uniós etikai keret, amely a tagállamok Tanácson belüli képviselőinek munkáját szabályozza;

55. megjegyzi, hogy a Tanács Főtitkársága éves jelentést tesz közzé a Tanács Főtitkársága volt vezető tisztviselőinek a szolgálati jogviszony megszűnését követő szakmai tevékenységeiről (a személyzeti szabályzat 16. cikkének harmadik és negyedik bekezdése); megjegyzi, hogy a 2022-re vonatkozó jelentés szerint négy vezető tisztviselő jelezte, hogy 2022 folyamán szakmai tevékenységet kíván folytatni, és hogy két volt vezető tisztviselő 2021 végén nyilatkozatot nyújtott be, amelyet 2022-ben is megvizsgáltak; megjegyzi, hogy egyik kérelem sem tartozik a 16. cikk hatálya alá;

56. megelégedéssel veszi tudomásul, hogy a Tanács valamennyi illetékes főigazgatója éves tevékenységi jelentésében kijelentette, hogy 2022-ben nem hívták fel a figyelmét csalásra vagy szabálytalanságra;

Digitalizáció, kiberbiztonság és adatvédelem

57. megjegyzi, hogy a Tanács informatikai rendszerekre és távközlésre szánt költségvetése 2022-ben eredetileg 48 115 000 EUR volt, ami 2021-hez képest 2,1 %-os növekedést jelent; megjegyzi azonban, hogy 2022-ben további 6 805 000 EUR-t csoportosítottak át a költségvetésbe, de a tényleges kifizetések jelentősen alacsonyabbak voltak, 27 096 067 EUR-t tettek ki, ami az összes végleges előirányzatnak csak mintegy 50 %-át teszi ki;

58. üdvözli, hogy a számlák elektronikus feldolgozása 2022-ben elérte a 97 %-ot, ami jelentős növekedést jelent a 2021. évi 89 %-hoz képest;

59. ismételten felhívja a Tanácsot, hogy tárja fel a nyílt forráskódú technológiák lehető legszélesebb körű használatának módjait, és számoljon be az ilyen rendszerek használata terén elért előrehaladásról;

Épületek

60. megjegyzi, hogy az épületekkel kapcsolatos teljes kifizetések 2022-ben 45 435 994 EUR-t tettek ki, ami a 2021. évi 35 709 119 EUR-hoz képest jelentős, 27,2 %-os növekedést jelent; megjegyzi, hogy e növekedés fő oka a víz-, gáz-, villamosenergia- és fűtési kifizetések, amelyek a 2021. évi 2 565 008 EUR-ról 2022-ben 11 233 088 EUR-ra nőttek, ami 338 %-os növekedésnek felel meg;

61. üdvözli, hogy a Tanács az előző évekhez képest 2022-ben csökkenteni tudta az energiafogyasztást, többek között az összes uniós intézmény által elfogadott, az épületek hőmérsékletének 19 fokra való csökkentésére irányuló politika miatt; mindazonáltal arra ösztönzi a Tanács Főtitkárságát, hogy határozza meg az energiafogyasztás csökkentésére irányuló további kezdeményezéseket;

62. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy mivel a Tanács nem válaszolt a Parlament kérdőívére, a Parlament nem rendelkezik információkkal a Tanács 2022-ben a fogyatékossággal élő személyek számára az épületeikhez való jobb hozzáféréssel kapcsolatos kezdeményezésekről és más lehetséges, a fogyatékossággal élő személyek érdekében indított kezdeményezésekről;

Környezetvédelem és fenntarthatóság

63. megjegyzi, hogy továbbra is nehéz naprakész és átfogó információkat szerezni a Tanács környezetvédelemmel és fenntarthatósággal, valamint az általános fogyasztás – többek között a víz, a gáz, a villamos energia és a papír felhasználásával – kapcsolatos kezdeményezéseiről; ösztönzi a Tanácsot, hogy éves jelentései részeként rendszeresen számoljon be munkája környezeti és fenntarthatósági elemeiről; megelégedéssel veszi tudomásul az éves jelentésben említett néhány kisebb kezdeményezést, például négy elektromos autó vásárlását és a környezettel kapcsolatos záradékok közbeszerzési eljárásokba való beépítésének ösztönzését;

64. továbbra is arra kéri a Tanácsot, hogy szénlábnyomának csökkentése érdekében hozzon létre olyan rendszert, amely arra ösztönzi a személyzetet, hogy használják a tömegközlekedést vagy más alacsony kibocsátású közlekedést, például kerékpárokat;

65. megjegyzi, hogy a Tanács éves beszámolója szerint 2022 végén a Tanács 773,4 zöldenergia-tanúsítvánnyal rendelkezett – szemben a 2021 végi 2 589,2-vel – a Tanács épületeinek tetején található napelemek által előállított energia alapján; megjegyzi, hogy a tanúsítványok értéke egyenként 65 EUR; továbbra is arra kéri a Tanácsot, hogy részletesebben számoljon be az ilyen tanúsítványok szabad piacon történő értékesítéséről és a keletkező bevételek tervezett felhasználásáról;

Intézményközi együttműködés

66. hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 319. cikkét a Szerződés módosításának részeként felül kell vizsgálni annak kifejezett kimondása érdekében, hogy a Parlament – a Bizottság mentesítése mellett – mentesítést ad más uniós intézményeknek, szerveknek, hivataloknak és ügynökségeknek is az általános költségvetés rájuk vonatkozó szakaszainak vagy költségvetésüknek végrehajtására vonatkozóan;

Kommunikáció

67. megjegyzi, hogy 2022 rekordév volt: több mint 24,5 millió látogatás történt a Tanács honlapján, ami 2020-hoz képest 16 %-os növekedést jelent, és hogy a Facebookon a követők száma 8 %-kal nőtt, míg az X-en (korábban Twitter), az Instagramon és a LinkedInen a követők száma 19 %-kal, 17 %-kal, illetve 33 %-kal nőtt;

68. ösztönzi a Tanácsot, hogy működjön együtt az európai adatvédelmi biztossal a két nyílt forráskódú közösségimédia-platform, az EU Voice és az EU Video használata érdekében, amelyeket nyilvános kísérleti projektként indítottak el az ingyenes és nyílt forráskódú közösségi hálózatok használatának előmozdítása érdekében; arra ösztönzi a Tanácsot, hogy használjon a Mastodonhoz hasonló decentralizált közösségi hálózati alternatívákat az online óriásplatformok helyett.